

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Trg Ante Starčevića 7/II

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sucu Dariu Mađarošu, uz sudjelovanje zapisničarke Kristine Krmpotić, u upravnom sporu tužitelja [REDACTED] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti – HAKOM, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju službene osobe Jagoda Peleponjko i Nada Jelonić, radi rješavanja spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga, 26. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti – HAKOM, KLASA: UP/I-344-08/17-01/406, URBROJ: 376-05-17-1 od 31. kolovoza 2017.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora između njega kao krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga Tele2 d.o.o. (dalje u tekstu: Tele2) radi prava na raskid ugovora bez plaćanja naknade zbog prijevremenog raskida ugovora.

Tužitelj u tužbi osporava zakonitost odluke tuženika navodeći da Opći uvjeti poslovanja Tele2 nisu bili sastavni dio ponude niti je na njih pristao. Povredu postupka nalazi u tome što je odluka donijeta bez njegovog sudjelovanja čime mu je uskraćeno pravo na izjašnjavanje o svim bitnim činjenicama prema članku 30. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09., dalje u tekstu: ZUP). Prigovara i tome što mu nije dostavljen odgovor Povjerenstva za reklamacije potrošača, a zbog čega je podnio i zahtjev tuženiku za rješavanje spora. Predlaže poništiti osporavanu odluku.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje pri svojim navodima iz obrazloženja osporavane odluke. U odnosu na navode iz tužbe nadodaje kako je pozvao operatera Tele2 da se očituje na prigovore tužitelja te dostavi sve relevantne dokaze. Smatra da je dostavljena dokumentacija dostatna za utvrđenje svih bitnih činjenica i okolnosti koje su potrebne za rješavanje ove upravne stvari pa nije bilo potrebe za traženjem dodatnih pojašnjenja i očitovanja niti za održavanje usmene rasprave. Svaka dodatna radnja predstavljala bi odugovlačenje postupka, a što bi bilo suprotno smislu odredbi iz članka 51. stavaka 6. i 7. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje u tekstu: ZEK). Tuženik nadalje ističe kako je istinit navod tužitelja da mu nikada nije dostavljena odluka Povjerenstva za reklamacije potrošača, u okviru drugostupanjskog postupka pred operatorom. Međutim, tužitelj je u zahtjevu za rješavanje spora izričito tražio da HAKOM kao regulator donese rješenje i naloži Tele2 postupanje u

skladu sa zakonom. Stoga je tuženik odlučio rješavati predmet u meritumu, budući da Tele2 nije imao dokaz o uručenju prvostupanjskog odgovora korisniku. Inzistiranjem da tužitelj završi drugostupanjski postupak pred operatorom (Povjerenstvo za reklamacije potrošača) predstavljao bi nepotreban teret za tužitelja i odugovlačenje postupka. Tuženik osporavanu odluku smatra zakonitom te predlaže Sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Tele2 nije ovom Sudu dostavila odgovor na tužbu iako je uredno pozvana.

Sud je u ovom sporu održao raspravu u prisutnosti službenih osoba tuženika i odsutnosti uredno pozvanog tužitelja i zainteresirane osobe na temelju odredbe članka 39. stavka 2. u vezi članka 37. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – Odluka i Rješenje Ustavnog suda RH i 29/17., dalje u tekstu: ZUS). Na raspravi su službene osobe tuženika naglasile da se tužitelj zahtjevom za zasnivanje pretplatničkog odnosa, koji je potpisao, ujedno i obvezao da će Opće uvjete poslovanja Tele2 preuzeti na njegovim mrežnim stranicama. Osim toga tuženik je svojim postupanjem išao u korist tužitelju kako bi se njegov zahtjev što prije riješio. Bilo bi nesvrishodno i neučinkovito ovakav predmet vraćati nazad Povjerenstvu, a to stoga što je jedini prigovor tužitelja bio da Opći uvjeti poslovanja Tele2 nisu bili dio ponude. Budući da je spomenuti zahtjev pribavljen, činjenično stanje je pravilno i u potpunosti utvrđeno te nije bilo potrebe za daljnjim saslušanjem tužitelja niti je tužitelj u tužbi obrazložio što to ima izjaviti da bi imalo utjecaja na predmet ove upravne stvari.

Stranke nisu imale dokaznih prijedloga te je Sud izvršio uvid u svu dokumentaciju koja prileži spisu ovog spora i spisu upravnog postupka dostavljenog od strane tuženika uz odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

U zahtjevu za rješavanje spora tužitelj prigovara računu za listopad 2016. na kojem mu je obračunata naknada radi prijevremenog raskida ugovora. Ističe da su mu prodajni predstavnici potvrdili da Tele2 ne može osigurati pokrivenost i dostupnost signala za mjesto Slavonski Šamac zbog čega je često imao problema kod izbora mreže za roaming i kod prijenosa podatkovnog prometa. Smatra da je time oštećen jer mu je Tele2 u ugovoru jamčio dostupnost signala na cijelom području Republike Hrvatske.

Na temelju članka 41. stavaka 1., 3. i 4. ZEK-a prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika javnih komunikacijskih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom, a ti ugovori se temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa, na koje pretplatnici pristaju svojim potpisom na zahtjevu za zasnivanje pretplatničkog odnosa.

U konkretnom slučaju radi se o usluzi koja se pruža u pokretnoj komunikacijskoj mreži te njeno korištenje nije vezano uz fiksnu lokaciju. Prema članku 11.4. Općih uvjeta poslovanja Tele2, tehničkom smetnjom se ne smatra nepokrivanje određenog područja korisnim signalom mobilne mreže Tele2 te korisnik koji se zatekne na tom području, ne ostvaruje pravo na umanjenje naknade.

Dakle, u slučaju nepokrivanja područja korisnim signalom Tele2, korisnici ne ostvaruju pravo na umanjenje mjesečne naknade, a samim time niti pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez plaćanja naknade kako je propisano člankom 41. stavkom 6. ZEK-a. Predmetna odredba članka 11.4. Općih uvjeta poslovanja Tele2 u skladu je s člankom 29. stavkom 12. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“ 154/11., 149/13., 82/14., 24/15. i 42/16.).

U skladu s člankom 41. stavkom 5. ZEK-a kao i člankom 9.3. Općih uvjeta poslovanja Tele2 prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora prije isteka obveznog trajanja ugovora

proizvodi određene pravne posljedice za korisnika, a to je obveza plaćanja preostalih mjesečnih naknada do kraja ugovorenog razdoblja ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika.

Dostavljenom spisu upravnog postupka prileži tužiteljjev zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa od 21. siječnja 2015. iz kojeg nesporno proizlazi da je svojim vlastoručnim potpisom potvrdio ugovaranje tarifnog modela Mix tarifa 75 uz Opciju uređaj 64 i razdoblje obveznog trajanja ugovora od 24 mjeseca. Svojim vlastoručnim potpisom u cijelosti je prihvatio i Opće uvjete poslovanja Tele2, posebne uvjete koji se odnose na konkretni tarifni model i Cjenik te se obvezao navedenu dokumentaciju preuzeti s internetskih stranica Tele2 d.o.o. (www.tele2.hr)

Stoga neosnovano tužitelj prigovara da Opći uvjeti poslovanja Tele2 d.o.o. nisu bili sastavni dio ponude te da na njih nije pristao.

Uzimajući u obzir prava i obveze koje ugovorne strane prihvaćaju prilikom zasnivanja ugovora za uslugu u javnoj komunikacijskoj mreži, tuženik pravilno zaključuje da ne postoji zakonska osnova za usvajanje zahtjeva korisnika. Osim toga, uvidom u službeni Cjenik i uvjete korištenja, tuženik osnovano utvrđuje da je Tele2 ispravno obračunao usluge i naknadu radi prijevremenog raskida ugovora obračunatog na računu za listopad 2016.

Kraj takvog stanja stvari ovaj Sud je u potpunosti suglasan s obrazloženjem tuženika kako u provedenom upravnom postupku nije bilo potrebe za održavanjem rasprave te traženja dodatnih pojašnjenja i očitovanja od tužitelja. Osim toga tužitelj tijekom ovog upravnog spora nije predložio nikakve dokaze koji bi doveli u sumnju utvrđeno činjenično stanje, a omogućeno mu je i prisustvovanje raspravi na koju, iako uredno pozvan, nije pristupio niti opravdao svoj izostanak.

Nadalje, Sud prihvaća i obrazloženje tuženika kako činjenica što je predmet riješen u meritumu iako tužitelju nije dostavljena odluka Povjerenstva za reklamacije potrošača ne predstavlja povredu postupka radi koje bi osporavanom odlukom bio povrijeđen zakon tužitelju na štetu. Sud se slaže sa konstatacijom tuženika da bi inzistiranje na završetku drugostupanjskog postupka pred operatorom predstavljao nepotreban teret za tužitelja i odugovlačenje postupka. Stoga se prigovori i u ovom dijelu otklanjaju kao neosnovani.

Budući da tužitelj svojim navodima iz tužbe nije osporio zakonitost odluke tuženika, Sud je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučio kao u izreci ove presude.

U Osijeku 26. rujna 2018.

Sudac
Dario Mađaroš v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	1.10.2018. 9:41:04	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/17-01/98	-04	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-18-7		0

Za točnost otpravka ovlašteni službenik
Kristina Kumpotić

